

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

KVĚTEN 2010

č. 5

SLADKÝ PROVÁZKU, KTERÝ NÁS VÁŽEŠ K BOHU!

Často vzpomínám na jednu paní, se kterou jsem se pravidelně setkával při návštěvách na oddělení LDN. Utrpěla těžkou mozkovou mrtvicí a ochrnula na pravou polovinu těla. Zároveň také nebyla schopná souvislé řeči. Nezbylo jí nic, zdraví, činnost, krása, úspěch, soukromí, domov i vlastní oděv, vše jí vzala nemoc. Přesto se, kdykoliv jsem k ní přišel, v jejích očích zračil překvapivý jas. Kde mohla čerpat vnitřní radost v situaci, kdy byla doslova ve všem závislá na péči druhých a trpěla strašlivými proleženinami? Nakonec jsem tomu přišel na kloub. Prakticky pokaždé, když jsem ji viděl, křečovitě svírala ve své ruce šňůrku s mnoha umělohmotnými hnědými zrnky. Zřejmě tento provázek se zrníčky nepouštěla nikdy z ruky, ať bděla či spala, ať byl kolem klid nebo ruch, ať jí dělali různé „procedury“ nebo jí jinak obstarávali základní životní potřeby. Tento

záhadný provázek jako by přirostl k její ruce. Po jisté době jsem poznal, že to byl to doslova provázek, který ji vázal k Bohu. Zajišťoval jí základní životní spojení s tím, od něhož přijala život a ke kterému stále směřovala. Neopouštěla Boha při všem, co prožívala, a proto zažívala Boží blízkost i v těchto nejtěžších okamžicích pomalého mučednictví nemocničního lůžka.

Také pro mě byla modlitba růžence tajemnou a přitažlivou už odmalička. Tušil jsem, že se v ní skrývá obrovská hodnota, ale nedařilo se mi poznat, proč takové obyčejné opakování naučených modliteb, Otčenáše a Zdrávasů, může mít nějaký význam

pro život. Na příkladu této paní jsem poznal, že růženec je skutečně provázkem slov, kterými nás Panna Maria „poutá k Bohu“. Soustřed'uje náš pohled na Ježíše, a kdo vidí Ježíše, vidí Boha Otce! Proto blahoslavený Bartolo Longo nadšeně

zvolal: „Sladký řetízku (provázku), který nás vážeš k Bohu!“

Také Jan Pavel II. nám před svou smrtí jako svůj testament odevzdal modlitbu růžence, když řekl: „Růženec je má zamilovaná modlitba. Je to obdivuhodná modlitba, obdivuhodná jednoduchostí a zároveň hloubkou.“ Mládeži sdělil Jan Pavel II. výstižně, co je samotným srdcem růžence: „**Modlit se růženec znamená učit se dívat na Ježíše očima jeho Matky, a milovat Ježíše srdcem jeho Matky.**“ Maria žila se zrakem upřeným na Krista, a proto také ukládala ve svém srdci každé jeho slovo a každý zážitek s ním jako poklad. Vzpomínky na Ježíše vtisknuté do duše ji provázely za všech okolností. Vedly ji, aby o něm znovu a znovu přemítala a jistým způsobem vytvářely „růženec“, který se ona stále modlila a který ji spojoval s jejím synem. Mohla totiž, skrze toto „znovuprožívání“ klíčových událostí Ježíšova života stále znovu zakoušet lásku nebeského Otce. To ji působením Ducha svatého vnitřně utvářelo stále více a více k zářivé podobě, jakou má Ježíš (srov. 2Kor 3,18). Pomáhalo jí to stále znovu opakovat v aktuální situaci života „ano“ k tomu co od ní Bůh žádal.

Podobně my, když se modlíme růženec, otevíráme se tím Božímu působení v našem životě. Také nás může potom Bůh přetvářet, dokud v nás Kristus nenabude plné podoby (srov. Gal 4,19) tím, že se naučíme, tak jako on, Bohu vždy říkat „ano“. Současně může naše srdce do sledu růžencových desátek zaplétat přímluvy za všechny duchovní i ostatní potřeby své, rodiny, národa, církve a světa. Vždyť sám Ježíš nás vybízí: Proste stále znovu a znovu, neodbytně, usilovně, a dostanete; hledejte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno (srov. Mt 7,7). Zároveň v každém zdrávasu prosíme naléhavě o přímluvu

Panny Marie, podobně jako svatebčané v nouzi na svatbě v Káně Galilejské (srov. Jan 2). Také my máme důvěru, že její mateřská přímluva může u Srdce Syna dosáhnout všechno. Maria se modlí s námi jako naše sestra a modlí se za nás, jako naše matka.

Dovolím si ještě na závěr jen malou připomínku. Zaujala mě rada ohledně způsobu modlitby růžence, kterou předložil Jan Pavel II.: Aby se předešlo stereotypnímu opakování, které unavuje a působí dojmem „modlitebního mlýnku“ papež navrhuje, aby se před každý desátek vložila chvíle ticha (5-10 vteřin, případně i více). Jde o okamžik zastavení, ztišení, ve kterém si člověk může představit konkrétní scénu ze života Krista, o které má v následujícím desátku rozjímat (případně s úryvkem z Písma sv. který se k němu vztahuje). Podle papeže se rozjímaní živí mlčením. To pak ústí do modlitby Páně, kterou se máme modlit s plnou pozorností před zrakem nebeského Otce, ke kterému voláme jako Boží děti důvěrné „Abba, Otče!“ (srov. Řím 8,15). Následujících deset Zdrávasů tvoří jakýsi podklad, ze kterého vystupuje Maria, jako ta, která nám vnuká svaté jméno „Ježíš“, ve kterém je naše záchrana (srov. Sk 4,12). Jen v Ježíšovi vítězíme nad zlem, hříchem a ďáblem. Zároveň skrze Marii předkládáme Bohu svůj život a hodinu naší smrti. Závěr desátku patří oslavě Nejsvětější Trojice. Ježíš, Boží Syn, ke kterému se v růženci upínáme, je totiž v Duchu svatém jedinou cestou k Bohu Otci. Chvála, klanění a vděčnost Otci, Synu a Duchu svatému je vrcholem vši křesťanské modlitby, která nemá nikdy skončit, ale pokračovat ve věčném chvalo zpěvu Bohu v nebeském Království.

Patrik G.

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

Anděl Páně

Promluva O. Benedikta XVI.

Milí bratři, milé sestry!

Bližíme se ke konci tohoto slavnostního obřadu a polední čas nás zve k modlitbě Anděl Páně. Jsem rád, že se ji mohu pomodlit zde, v srdci Moravy, v krajině bratrsky sjednocené s Čechami, v zemi vyznačující se po mnoha staletí křesťanskou vírou připomínající počátky odvážné mise svatých Cyrila a Metoděje.

Je tomu nyní už 20 let, kdy se Jan Pavel II. rozhodl navštívit střední a východní Evropu po pádu totalitního komunistického režimu. Chtěl začít svou pastýřskou cestu na Velehradě, v centru slavných unionistických kongresů jako předchůdců ekumenismu mezi slovanskými národy, známém v celém křesťanském světě. Kromě toho si pamatujete na jinou jeho návštěvu: v roce 1995 na Svatém Kopečku u Olomouce s nezapomenutelným setkáním s mládeží. Chtěl bych myšlenkově navázat na učení svého ctihodného předchůdce a vyzvat vás, abyste zůstali věrni svému křesťanskému povolání a evangeliu, abychom společně vytvářeli budoucnost solidarity a míru.

Morava je země bohatá na mariánská poutní místa, která zástupy věřících navštěvují během celého roku. V tomto okamžiku se chci v myšlenkách odebrat na pouť na zalesněný vrch Hostýn, kde

uctíváte Madonu jako svou ochránkyni. Panna Maria ať udržuje bdělou víru vás všech, víru živenou také četnými lidovými tradicemi s kořeny v minulosti, tradicemi, které se však vy správně snažíte uchovat, aby nezaniklo vroucí rodinné soužití v obcích a městech. Občas s jistou nostalgií zjistíme, že rytmus moderního života má snahu setřít některé stopy minulosti bohaté na víru. Je důležité naopak neztratit ze zřetele ideál, který vyjadřovaly tradiční zvyky, a především by mělo být udržováno duchovní dědictví vašich předků, aby bylo nejen zachováno, ale aby i odpovídalo potřebám dnešní doby. V tom vám pomáhej Panna Maria, do jejíž ochrany znovu svěřuji vaši církve a celý český národ.

Anděl Páně...

Moji milovaní, je pro mě velikou radostí být dnes s vámi zde v Brně, v srdci Moravy. Zdravím také všechny, kteří jsou s námi spojeni sdělovacími prostředky. S láskou pamatuji i na starší osoby, na trpící a na nemocné.

Prosím vás všechny o vzpomínku v modlitbě, tak jako já vás ujišťuji svou duchovní blízkostí. Nechť vás všemohoucí Bůh zahrne hojnými nebeskými milostmi a požehnáním!

Brno, letiště, 27. září 2009

Kdo udělá jiným radost, obdarovává sám sebe. (R. Boller)

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

SVATÝ JAN NEPOMUCKÝ

Svatý Jan Nepomucký se v našem zpravodaji neobjevuje poprvé. V roce 1993, který byl 600 letým výročí smrti sv. Jana Nep. byly v našem Zpravodaji o něm jednak články o J. Bartoše a jednak jeho historické vyobrazení v našem městě od Dr. K. Fily v článku „Svatojánská procházka májovým Znojmem“ (ŽFZ č. 5/93).

V našich kostelích je sv. Jan Nep. vyobrazen u sv. Mikuláše (socha pod kůrem, která byla pořízena k oslavě svatořečení sv. Jana v r. 1729, dále je v kostele ještě obraz vytažení mrtvého těla sv. Jana z Vltavy v kapli Nejsv. Trojice), u sv. Kříže (obraz v České kapli), u sv. Michala (obraz) a u sv. Václava v Louce (socha a obraz), u sv. Jana Kř. socha ve výklenku vlevo, kde bývala kdysi zpovědnice, u sv. Alžběty obraz na bočním oltáři, na Hradišti obraz na bočním oltáři, v Příměticích socha ve výklenku vpravo.

Kamenné sochy ve Znojmě – u Popic, Konice, Kasárna, Přímětice, Obleskovic 2x, ul. Napajedla, Náměstí Masarykovo, nám. Jezuitské, nádvoří hradu, nádvoří fary u sv. Mikuláše, kaple na Hradišti s obrazem, kaple na Kasárnách.

Sv. Jan Nepomucký je významným světce našeho národa, proto si zde uvedme jeho stručný životopis:

Krátký životopis sv. Jana Nepomuckého

Narodil se kolem r. 1345 v Pomuku (dnešní Nepomuk) jako syn soudce. Studoval na pražské univerzitě a poté působil 10 let jako notář arcibiskupské soudní kanceláře. V roce 1380 byl vysvěcen na kněze a stal se farářem v kostele sv. Havla na pražském Starém Městě. V letech 1382-1387 studoval práva na univerzitě v Padově a roku 1389 jej

arcibiskup Jan z Jenštejna jmenoval generálním vikářem pražské arcidiecéze.

Církev v době, ve které se Jan stal významným úředníkem, trpěla dlouholetým dvojpapežstvím a král Václav IV. se snažil využít jejího oslabení k tomu, aby si ji alespoň v Čechách (ale i v Německu, neboť byl současně římským králem) co nejvíce podřídil. Pečlivý úředník, důsledně hájící práva církve, mu nutně musel překážet.

K otevřenému střetu došlo v r. 1393. Václav IV. chtěl zřídit v Čechách další biskupství, v jehož čele by stanul jemu oddaný prelát. K financování biskupství chtěl využít bohatý benediktinský klášter v Kladrubech, jehož opat Racek byl již velmi vysokého věku. Když Racek zemřel, Václav IV. nebyl v Praze. Toho využili benediktini k okamžité volbě nového opata, jehož v nejkratší možné lhůtě generální vikář Jan z Pomuku z titulu svého úřadu potvrdil. Když se král vrátil do Prahy, bylo již pozdě cokoli měnit. Přesto král svolal jednání s představiteli arcidiecéze a během něj nechal všechny účastníky zatknout – unikl pouze arcibiskup. Ostatní zatčení byli vyslýcháni, Jan a jeden z jeho úředníků na mučidlech. Zatčení však nepodléhali králově jurisdikci, ale jakožto duchovní, pod církevní soud. Král proto nechal propustit všechny, kromě Jana, jehož nechal ještě téhož dne 20. března 1393 utopit ve Vltavě. Janovo tělo bylo nalezeno v řece 17. dubna 1393.

Není jasné, proč král nenechal propustit i Jana – jeho vraždou si politicky velmi uškodil, v r. 1400 byl zbaven hodnosti a titulu krále římského, což kurfiřti mimo jiné zdůvodnili právě zmíněnou vraždou. Kronikář Václav Hájek z Libočan, jehož dílo proslulo řadou nepřesností (je též „viníkem“ přejmenování Jana z Pomuku na Jana Nepomuckého a mylně uvádí i datum jeho úmrtí jako 16. květen

1383), zdůvodňoval králův hněv jeho marným úsilím dozvědět se od Jana, z čeho se zpovídala Václavova manželka královna Žofie. Tyto nepřesnosti se pak dostaly i do kanonizační buly, kterou byl Jan Nepomucký prohlášen svatým dne 9. března 1729.

Úcta sv. Jana Nepomuckého se však šířila mnohem dříve; za zemského patrona byl považován již kolem r. 1600. Socha sv. Jana Nepomuckého na Karlově mostě poblíž místa, z něhož měl být shozen do řeky, se pak stala vzorem pro více než 30 000 soch, stojících na mostech téměř celé Evropy.

Během kanonizačního procesu byl úředně otevřen i jeho hrob v pražské katedrále a v lebce nalezen kus nezetlelé organické

hmoty, považovaný tehdy podle tvaru za jazyk, dnešní výzkum to určuje spíše jako část mozku. Protože mozek se rozkládá v mrtvém těle nejdříve, je zachování ještě pozoruhodnější.

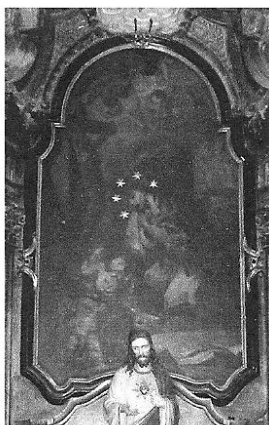
Hrob sv. Jana Nepomuckého je v katedrále sv. Víta v Praze po pravé straně v ochozu kolem hlavního oltáře s krásným stříbrným náhrobkem, „jazyk sv. Jana“ se uchovává v relikviáři v pokladnici chrámu sv. Víta.

Jeho svátek se slaví v naší zemi 16. května, v mnoha dalších zemích světa spíše v den úmrtí 20. března.

Převzato z Internetu Pražské arcidiecéze

u sv. Mikuláše

u sv. Kříže

u sv. Michala

u sv. Václava

CHARITA

Výstava v Moravském Krumlově

Oblastní charita Znojmo - Nízkoprahový klub pro děti a mládež Coolna a Městské kulturní středisko Moravský Krumlov srdečně zvou na výstavu COOLNA V OBRAZECH. Výstava je k vidění od 6. dubna do konce května na Městském úřadě v Moravském Krumlově, Klášterní nám. 125 – 1. patro a to v době otevření úřadu.

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Tento projekt je financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu České republiky

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Uzdravení rodových kořenů

Důležitá role svátostí

Pár let před smrtí jsem poprvé uslyšel o tomto problému. Něco jako kolektivní vina? Za mého dětství se sloužila mše „za v Pánu zesnulou rodinu X.“ Ale už Martin z Kochemu tvrdí, že 100 mší za někoho po smrti nevyváží tu jedinou, prožitou ještě zaživa.

K mým vlastním kořenům: znal jsem ještě i pradědečka. V kuchyni podlaha – udusaná hlína. Jeho syn, můj dědeček, se dostal jako posunovač mezi nárazníky, dva roky ležel doma; babička zůstala jako vdova se 7 dětmi. Ona sama pocházela ze 12 dětí. Můj otec šel ve 13 letech do továrny vzdálené 8 km pěšky. Moje matka od 6 let sirotek; rodiče a sourozenci umřeli na TBC. Vychovala ji teta, které v 18 letech amputovali nohu. Jiná teta, Anna, šla ve 12 letech sloužit do Vídně.

Ještě si myslíte, že by tito lidé měli něco na sobě uzdravovat? Tak pokorní a zbožní? A tyto ubožáky strašili kazatelé o poutích očistcem a peklem. Dnes nás straší „rodovými kořeny“...

Dávno víme, že rodové kořeny, jakkoli narušené, se uzdravují svátostmi: křtem, biřmováním, zpovědí. Dědičnost je jiná věc: co je v ní negativního, likvidujeme – potlačujeme – Kristovou pomocí, milostí. Všichni, o nichž jsem se tu zmiňoval, jsou už na věčnosti. Děkuji jim za počátky mé víry. K uzdravení jsem tu zůstal já sám.

*o. Jan Rybář
(Převzato z Internetu)*

MARIA NENÍ CESTOU, ALE...

Jedním z dávno uctívaných Mariiných obrazů je tzv. Hodégetria (*průvodkyně na cestě*). Je pojmenován podle byzantského kostela v Istanbulu, který stál na trase karavan. Než se vůdci karavan vydali na nebezpečnou službu průvodců pouští, předstoupili před tento mariánský obraz a vyprošovali si Boží požehnání.

Na obraze Maria drží

dítě Ježíše na levé ruce a pravou rukou na něho ukazuje. Udává tak směr cesty. Maria totiž není cestou, cestou je sám Kristus (*viz bible, Jan 14,6*)... Ona je ale znamením na cestě: Udělejte všechno, co vám Ježíš řekne. (*slova Marie, srov.: bible, Jan 2,5*).

A Maria tou cestou sama šla. (*Kardinál Joachim Meisner*)

Proč někteří Marii odmítají a jiní ji naopak uctívají nadměrně?

Mariánská úcta je křesťansky oprávněná a správná. Nebyla to dobrá doba, když se někteří domnívali, že kvůli pravé úctě k Bohu je třeba přerušit spojení s Kristovou Matkou. Nedošlo k tomu ale náhodou. Člověk má totiž někdy sklon přeceňovat to, co miluje. Tak se do vztahu k Marii dostalo leccos přehnaného a blouznivého. K tomu přistupovaly vlivy legend a lidová touha obklopit milované postavy mimořádnými jevy a zázračnými událostmi. Toto napáchalo v oblasti mariánské úcty hodně zla.

Nelze se proto divit, že se proti tomu zvedla kritika všeho druhu, oprávněná i neoprávněná, a že mnozí opravdoví lidé nenacházejí k Marii cestu. Chtějí se vymanit z přepjatostí a pokřivenin, nedokáží však rozlišovat, a proto bohužel odhazují vše. Je to ale velká ztráta, protože dějiny zbožnosti ukazují, jak dokonale je propojena pravá mariánská úcta se smyslem pro křesťanskou pravdu a spásu. (*Podle R. Guardianiho*)

Vyvarovat se extrémů

Kvůli potřebě zachovávat v uctívání Marie vyváženost, vybízí koncil všechny, „aby se zdrželi ... nesprávného přepínání“ (LG 67). Přepínání vychází z radikálních požadavků, aby všechna výsostná práva Kristova a veškerá charismata církve byla vztahována také k Marii.

V mariánském učení je ale naopak vždy nutné zachovávat nekonečný rozdíl mezi lidskou osobou Mariinou a božskou osobou Ježíšovou. Přiznávání „maxima“ Marii se nesmí stát normou mariologie! Obdobně koncil varuje před umenšováním Marie. Takových extrémních pozic se lze vždy vyvarovat s pomocí věrohodné a opravdové věrnosti pravdě, jak je vyjádře-

na v Písmu a v apoštolském předání. Opravdová úcta k Boží Matce musí být naprosto kristocentrická, hluboce zasazena do tajemství Boží Trojice, vtělení a vykoupení. (*srov. Jan Pavel II., generální audience 3.1.1996*)

Maria - ukazatel pro křesťanský život

Hledáme-li v evangeliu člověka, který může být ukazatelem pro náš křesťanský život, setkáme se s Marií. Máme ji před sebou v různých situacích, ve kterých se i my, lidé 21. století, znovu nacházíme.

Podívejme se například na Marii při zvěstování. Přichází k ní anděl, představuje se jí jako posel smlouvy, kterou s ní chce Bůh uzavřít. Maria svým „ano“ umožnila Bohu, aby se skrze ni mohl stát na zemi člověkem. Nestačí, že si ji Bůh vyvolil. Potřebuje i její souhlas. Teprve tímto „ano“ se uskutečňuje tajemství vtělení. Víra se zde mění na okamžitou připravenost.

Také my prožíváme okamžiky „zvěstování“, okamžiky jasného Božího volání, chvíle, které od nás vyžadují životní rozhodnutí! Rozhodnutí, které nás vybízí všeho zanechat, všeho se odvážit a věřit, že krok, který se od nás požaduje, je přes svou možnou tvrdost výrazem Boží lásky, a že slouží k uskutečnění toho, co s námi Bůh zamýšlí. Jistěže takové pozvání mnohdy neodpovídá plánu, který jsme si snad pro svůj život udělali. Avšak vůle Boží má pro nás nakonec ve všech důsledcích větší cenu než naše plány.

Velikost Marie

Jedna žena ze zástupu zvolala: Blahoslavený život, který tě nosil, a prsy, které tě kojily! Ježíš však řekl: Spíše jsou blahoslavení ti, kdo slyší Boží slovo a zachovávají ho. (*srov. Lk 11,27-28*). Kdo

slyšel a zachovával Boží slovo? Maria! V tom je její nesmírná velikost, nejen v příbuzenské blízkosti s Ježíšem. Velikost Marie spočívá právě v tom, že slyšela a zachovávala Boží slovo.

Jádro mariánské úcty

Maria řekla služebníkům: 'Udělejte všechno, co vám Ježíš řekne'. (srov. Jan

2,1-11) Touto jedinou větou nám Maria otevírá cestu k absolutní důvěře vůči Synu. Tato věta představuje jádro mariánské úcty.

(Převzato z Internetu

www.maria.cz)

NOC OTEVŘENÝCH KOSTELŮ

28. května 2010 ve Znojmě

Po loňské dobré zkušenosti v Brně a předchozí dobré zkušenosti ve Vídni a v Rakousku, se letos také Znojemské farnosti a některé i z okolí připojí k této iniciativě

Cíle

Představení křesťanství

Noc kostelů nabízí možnost nezávazného přiblížení se a setkání s křesťanstvím. Je to noc plná lehkosti a nenucenosti a zároveň citlivosti a hloubky. Rozmanitost nabídky poskytuje mnoho možností, jak citlivě přiblížit křesťanství, církev, víru – a každý si může sám zvolit, do jaké míry se přiblíží. Smyslem je oslovit, nabízet, ale nevnucovat, a tímto způsobem zprostředkovat návštěvníkům pozitivní zkušenost v souvislosti s církví.

Prostor setkání

V atmosféře, kterou Noc kostelů vytváří, mají návštěvníci možnost setkat se s křesťanstvím prostřednictvím rozhovoru, hudby, umění, zážitku, ...

Nízkoprahově

Cílem je vytvořit „nízkoprahovou“ nabídku k setkání pro lidi, kteří stojí mimo církev či na okraji církve. Kulturní pozadí programu Noci kostelů, zpřístupnění běžně nepřístupných míst a atmosféra noci dávají příležitost oslovit co nejširší veřejnost.

Společenský a kulturní dosah

Noc kostelů bude prezentovat kostely jako důležitou součást společenského života obyvatel a poukáže také na jejich kulturní hodnotu.

Přesah noci

Noc kostelů nemá být jednorázovou akcí, která končí úderem půlnoci.

Nabídka, prostřednictvím níž se křesťanství během Noci kostelů představí, poskytuje možnost celoroční návaznosti. Ti, kdo byli osloveni nabídkou Noci kostelů, by měli dostat další příležitost

Teze

Ekumenicky

Noc kostelů umožní návštěvníkům prožít rozmanitost křesťanských církví a náboženského vyjadřování. Spolu

s katolickou církví se jí zúčastní křesťanské církve, které jsou členy Ekumenické rady církví – ve Znojmě Církev pravoslavná a Církev českobratrská evangelická.

Zdarma

Je možné zdarma navštívit kostely, zúčastnit se koncertů, komentovaných prohlídek a všech dalších programů probíhajících během Noci kostelů.

Příležitost k růstu

Noc kostelů je otevřena všem dalším farnostem, sborům, církevním obcím, řádům a křesťanským církevním společenstvím, která se mohou připojit a tak dát této akci příležitost rozrůst se na širší úroveň a stát se v budoucnu nedílnou součástí života křesťanských církví u nás a ve světě.

Dobrovolně

Noc kostelů je založena na dobrovolné spolupráci farností, sborů, církevních obcí, řádů a dalších křesťanských církevních společenství.

Je na jednotlivých křesťanských společenstvích, zda se chtějí otevřením kostela či svým programem připojit k Noci kostelů.

Zapojení místního společenství

Podoba programu je plně v kompetenci jednotlivých křesťanských společenství. To zaručuje tvořivost a zároveň prezentuje celou šíři křesťanského života a kultury, neboť programy odpovídají charakteru jednotlivých společenství.

Motivace a rozvoj lidí

Noc kostelů předpokládá rozvinutí schopností a dovedností organizátorů a jejich motivaci. K tomu mohou pomoci

předcházející informační setkání, semináře, kurzy a osobní kontakty.

Koordinace

Noc kostelů je propojena jednotným vizuálním stylem a termínem v České i Rakouské republice. Biskupství je koordinátorem Noci kostelů. V součinnosti se zapojenými křesťanskými společenstvími zajišťuje společnou propagaci akce a vzájemnou návaznost jednotlivých programů.

Program

Program Noci kostelů začne slavnostním vyzváněním v 18 h a skončí kolem 23 h, případně později podle zájmu veřejnosti. Do Noci kostelů budou ve Znojmě zapojeny tyto kostely: kostel sv. Mikuláše, sv. Jana Křtitele, sv. Alžběty, sv. Kříže, sv. Michala, sv. Václava v Louce, kostel sv. Hippolyta na Hradišti, sv. Markéty v Příměticích, P. Marie Bolestné v Načeraticích, sv. Zikmunda v Popicích, pravoslavný kostel sv. Rostislava, modlitebna Českobratrské církve evangelické, Svatováclavská kaple. Dále se v okolí zapojí kostely v Břežanech, v Dyjákovicích, v Hlubokých Mašůvkách, v Hrádku, v Jaroslavicích, v Prosiměřicích a v Šumné.

Program jednotlivých kostelů bude na plakátech, v regionálním tisku a také na speciální skládací mapce, která by měla být k dispozici v kostelech už 2 týdny předem.

Součástí mapky bude také „poutnický pas“, na který si mohou návštěvníci jednotlivých znojmských kostelů nechat dát u vchodu razítko a při zaplnění všech okének – tedy při absolvování všech nabídnutých návštěv kostelů – mohou na děkanství na Mikulášském náměstí dostat malou odměnu. Tu bude možné vybrat ještě ten večer nebo i v následující dny.

Celý večer od 18 do 23 h bude také kostely ve vnitřním městě objíždět turistický vláček.

Zveme zvláště všechny farníky, protože bez Vás se atmosféra živých kostelů vytvořit nedá.

Děkan o. J. Bartoš

INFORMACE – bude vás zajímat

Z TISKOVÉHO STŘEDISKA ČESKÉ BISKUPSKÉ KONFERENCE

Zemřel kardinál Tomáš Špidlík

V pátek 16.4.2010 ve 21 h zemřel v Římě kardinál Tomáš Špidlík, nejvýznamnější český teolog žijící v zahraničí, světově proslulý znalec spirituality křesťanského Východu, významný představitel ekumenického úsilí a uznávaný reprezentant a propagátor české kultury. Celý svůj život zasvětil badatelskému úsilí na poli studia a praktické služby pro jednotu křesťanů.

Zveme vás všechny, s vděčností za dlouhá léta jeho duchovního doprovázení, ke sjednocení se v modlitbě při křesťanské službě lásky, kdy doprovázíme své zemřelé při jejich přechodu z pozemského života do života věčného, kde už světlo nezapadá.

Podle poslední vůle zemřelého budou ostatky těla převezeny do České republiky a v kryptě olomoucké katedrály sv. Václava budou uchovány až do dne pohřbu na posvátném Velehradě.

Pohřeb se konal 30. dubna 2010 ve velehradské bazilice.

Předsedou ČBK byl zvolen arcibiskup Duka

Ve dnech 20.-21.4.2010 se v Praze konalo 80. plenární zasedání České biskupské konference (ČBK), na kterém biskupové Čech, Moravy a Slezska zvolili její nové vedení. V předvečer jednání 19.4.2010 biskupové koncelebrovali s apoštolským nunciem Diegem Causerem mši svatou na poděkování za pět let pontifikátu Benedikta XVI.

V průběhu tohoto plenárního zasedání zvolili biskupové v tajné volbě své nové vedení. Předsedou ČBK byl zvolen pražský arcibiskup Dominik Duka, místopředsedou olomoucký arcibiskup Jan Graubner. Do pětičlenné **Stálé rady ČBK**, jejímiž členy jsou ze statutu ČBK předseda, místopředseda a generální sekretář, byli ještě zvoleni **plzeňský biskup František Radkovský** a **ostravsko-opavský biskup František Lobkowicz**. **Generálním sekretářem zůstává řeckokatolický biskup Ladislav Hučko.**

Převzato z Internetu

PROŽIL JSTE MNOHÁ UTRPENÍ.

Jak sledujete současnou politiku a situaci ve společnosti, která se nevyrovnala s minulostí?

Je potřeba doplňovat historické mezery z padesátých let. Je nás už jen několik svědků, kteří můžeme říct – i těm mocným – jak to tehdy bylo. Největší historickou ostudou je, že nás dnes zastupují lidé, kteří nemají mravní kredit. V kriminále jsme nesnášeli nikoho kdo žil polovičatě. Když byl opilec, tu značku nesl s sebou. Když byl nevěrník, dávali jsme mu znát, že to není v pořádku. Z lidí, kteří za nás dnes v parlamentu hovoří, a mnohdy hodně hlasitě, by se nepodařilo na šachách obstát skoro nikomu.

Dnes není chuť označovat dobro za dobro a zlo za zlo. Všichni v parlamentu

se bojí a utíkají před pojmem hřích. Národ se nemůže vzchopit k sebevědomí. Stále se s námi táhnou nevyrovnané mravní dluhy. Nevyužili jsme dobu po pádu bolševismu. Církev měla prožité utrpení obejmout s největší důvěrou v řízení Boží. Jestliže se ale včas nevezchopíme a nebudeme mít zase chuť překonávat zlo a pomáhat jeden druhému, nepomohou nám žádná silácká gesta těch, kteří dnes národ psují. Neříkám, že ho vedou, protože národ nikdo nevede. Jako by už nic nebylo hříchem, ale hřích přesto zůstává. A dokud nám nebude dáno rozhřešení, které lidi opět přivede do stavu milosti, budeme se jen tak potácet k zániku, o který si tolik koledujeme.

Mons.Thdr.A.Huvar – KT 3/2010

ZMĚNY V NÁRODNOSTNÍ SITUACI PO ROCE 1945

Po ukončení 2. světové války před 65. lety, v níž nacistické Německo kapitulovalo, začala obnova Československa. Na pořad přišel již za války řešený problém německé menšiny v republice. V prvním období byly v jednotlivých obcích a okresech, zejména v bývalém po Mnichovu odtrženém území spontánně vyhnány německé rodiny do Německa a Rakouska. Bylo to období tzv. divokého odsunu, které začalo hned v květnu 1945, ještě před Postupimskou konferencí.

Z tohoto prvního období jsou dnes již známé události, ke kterým došlo na některých místech v pohraničí (Ústí nad Labem, Postoloprty ap.). V bezprostředním okolí Jihlavy byly po 23.5.1945 soustředěny ve čtyřech sběrných táborech tisíce

Němců. Z tábora v Heleníně u Jihlavy muselo odejít pěšky do Rakouska více než 4 500 osob směrem na Telč a došlo přitom k násilnostem i úmrtím. Širší veřejnosti je znám odsouzeníhodný případ vyhnání Němců z Brna přes Pohořelice do Rakouska (30. - 31.5. 1945). V Brně na tento „pochod smrti“ nastoupilo 20 000 Němců, z nichž podle oficiálních dokumentů na českém území zemřelo 629, v Rakousku 1 062. (Za přítomnosti zástupců německé strany vykonal 1.11.2000 brněnský biskup Vojtěch Cikrle u památníku obětí pochodu smrti v Pohořelicích akt smíření.) Vzhledem k blízkosti Rakouska byla na jižní Moravě situace zvláště složitá, takže musel zakročovat jak Zemský národní výbor v Brně, tak i ministerstvo vnitra.

Postupimská konference (2.8.1945) se tímto problémem také zabývala a bylo rozhodnuto, že z ČSR bude zhruba 2,5 milionu německých občanů odsunuto do jednotlivých okupačních zón v Německu. Tehdy byly budovány v jednotlivých okresech tzv. sběrné tábory, odkud se měli němečtí obyvatelé humánně transportovat do Německa. K vysídlení určení Němci nejprve pobývali 8 dní v karanténě sběrného tábora a byl pro ně ustanoven zvláštní lékařský dohled. Při transportu si mohl každý vzít s sebou 1 000 marek hotovosti a zavazadlo o váze 75 kg. Bylo stanoveno, že do jednoho transportu, který čítal 1 200 osob, budou určeny vždy celé rodiny. Z brněnské diecéze odjelo celkem 33 transportů. První byl vypraven 17.2.1946 z Moravského Krumlova do Bayreuthu - 1 177 osob, poslední 27.11. 1946. Ve všech těchto transportech odjelo celkem 37 601 osoba. Největší počet transportů byl vypraven z Mikulova - 18, pak ze Znojma - 9, z Miroslavi - 4, a po jednom transportu odjelo z Brna a Moravského Krumlova. V těchto transportech byli také němečtí kněží (65) a bohoslovci. Do roku 1963 bylo v

Německu vysvěceno 22 bohoslovců pocházejících z brněnské diecéze.

3.9.1990 zaslala Česká biskupská konference Německé biskupské konferenci zvláštní dopis, v němž projevila lítost nad utrpením mnoha nevinných lidí, kteří nespáchali nacistické zločiny a proti nimž byl tehdy uplatňován nespravedlivý princip kolektivní viny. Podobný dopis již předtím zaslala Německá biskupská konference české straně a omluvila se v něm za viny těch Němců, kteří v době okupace spáchali zločiny na českých občanech.

Po osvobození bylo třeba obsadit v českých zemích čtyři biskupství, která byla bez svých ordinářů: Brno (obsazeno 3.4.1946 - Karel Skoupý), Praha (8.12.1946 - Josef Beran), České Budějovice (25.6.1947 - Josef Hlouch), Litoměřice (27.9.1947 - Štěpán Trochta). Pouze olomoucký arcibiskup ThDr. Leopold Prečan (1923 -1947) a královéhradecký biskup Mořic Pícha (1931 -1956) přečkali ve svých funkcích nacistickou okupaci a dožili se osvobození republiky.

Jaroslav Macek

(Z knihy: Biskupství brněnské, 2000)

RÓMSKÝ BLAHOŠLAVENÝ CEFERINO JIMÉNEZ MALLA

Rómský blahoslavený Ceferino Jiménez Malla je mezi věřícími téměř neznámý. „Vím, že většina křesťanů o něm nic neví a je to náš dluh vůči rómským spoluobčanům. A ač se jeví ta rómská otázka velice obtížná pro řešení, tak právě my křesťané máme být první, kteří se budeme snažit najít cestu, aby se Rómové mezi námi cítili dobře,“ uvedl P. Lízna v pořadu.ČT Světci a svědci.

Ceferino Jiménez Malla zvaný „El Pelé“ se narodil roku 1861 v katalánské provincii Korida a většinu svého života prožil v městě Barbastro, kde se živil jako obchodník s koňmi. Přestože byl negramotný, stal se dokonce členem městské rady. Po svém obrácení v pozdním věku pomáhal chudým, učil děti evangelium. Když se proti Frankově režimu zvedla vlna nevole, vypukla občanská válka, a touha povstalců po pomstě se obrátila i proti církvi, zastal se rómský světec jednoho

duchovního a byl za to uvězněn. Ve vězení odmítl nabídku svobody za to, že se veřejně zřekne své víry a odevzdá svůj růženec. Byl proto nakonec v srpnu roku 1936 ve věku 75 let zastřelen. V roce 1997 prohlásil papež Jan Pavel II. tohoto muže za blahoslaveného. Jeho blahořečení se zúčastnilo na 40.000 věřících.

„Já mám na starost Rómy v olomoucké arcidiecézi a snažím se dosáhnout toho, aby biskupská konference se rozhod-

la zařadit památku Ceferina Jiméneze Mally do liturgického kalendáře,“ říká P. František Lízna. Komunistické vězení ho prý přivedlo blíže k Rómům. „Šlo to tak daleko, že jsem přijal jejich národnost, protože mi přirostli k srdci. Jsem jeden z nich,“ dodává.

*Redakce Jesuit.cz
(redakčně upraveno)*

ČESTNĚ O VÍŘE

Porozumění víře

Od čeho vlastně máme být spaseni?

Kapitola 20, str. 92-95:

Když se po světě rozhlédneme, vidíme mnohé formy zla: utrpení, nespravedlnost, násilí, útisk... I přes mnohé dobro je zde něco hrozně špatné: a chceme-li pochopit, od čeho máme být spaseni, musíme být schopni vnímat dvě úrovně selhání: hanbu lidských dějin i osobní sklouznutí do sobectví.

Tu druhou úroveň selhání si čestně přiznává i sv. Pavel: „Nepoznávám se ve svých skutcích. Vždyť nedělám to, co chci, nýbrž to, co nenávidím... Hřích je ve mně. Kdo mě vysvobodí?“ (Ř 7;15,20,24).

Tyto dvě úrovně zla spolu významně souvisí: většina všeho rozsáhlého utrpení ve světě vyrůstá z osobní volby člověka mezi dvěma cestami. Dokonce ani nelidské rozdělení naší planety na svět bohatých a svět chudých není nevyhnutelné.

Nemuselo by to tak být, pokud bychom se i my chtěli změnit.

Ano, neseme odpovědnost za svoje životy i za náš svět. Ale Boží spása je něco daleko většího než jen věc našeho rozhodnutí: je to daleko více dar Boží než lidské úsilí.

Skrze Boží lásku, se kterou Ježíš kříž přijal a za nás na něm umřel, jsme byli obnoveni k tomu, abychom mohli usilovat i o naši svobodu k lásce.

Naše úsilí je ale nedokonalé. Učíme se pomalu a trvá nám dlouho, než si osvojíme dar, kterému se říká spása. Naše spása je v tom, že Ježíš zvítězil nad zlem a otevřel nám svým zmrtvýchvstáním cestu k novému životu.

Tímto darem Božím jsme byli osvobozeni od našeho strachu ze smrti a od nevysloveného strachu ze života bez lásky v tomto životě i v životě budoucím. Spása, která by zůstávala uzavřena jen v tomto světě, nedává smysl.

IZS

Strom zdrženlivosti roste z kořene skromnosti a jeho plodem je spokojenost.

D. Diderot

MÁJOVÁ POUŤ

Institut pro křesťanskou kulturu ve Znojmě-Hradišti **Májovou pouť** do Dolního Rakouska v sobotu 22. května 2010. Přihlášky na pouť se přijímají na adrese Institutu, Křížovnická 26, 669 02 Znojmo-Hradiště, tel.: 728 272 760, e-mail: eva.balikova@seznam.cz

Bližší informace a program jsou na nástěnkách.

PATCHWORK

Dne 19.5.2010 v 18hod. zveme všechny, co zajímá technika zvaná patchwork. V prostorách Rozhledny nám tuto techniku předvede pí. Kubíková Jitka. S sebou si vezměte kousky látek, nitě, nůžky /popřípadě též šicí stroj/. Těší se na Vás maminky z fary od sv. Mikuláše.

pí Ševčíková

JAN NEPOMUCKÝ – DVD

Karmelitánské nakladatelství vydalo koncem roku 2009 DVD (57 min): **Nejznámější Čech Jan Nepomucký; Světec s pěti hvězdami**. Režisérem filmu je *Otakáro Maria Schmidt*. Tento film by měl pomoci k poznání života sv. Jana a Johánkova nadčasového odkazu, ale i k pochopení křesťanství v nás. Režisér Otakáro Maria Schmidt ve svých dílech vždy hledá jakýsi „nový pohled“.

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 6 h u Mnišek dominikánek je mše svatá s možností účasti věřících.

- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

- Každou neděli při mši sv. v 11 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro předškolní děti** v sakristii.

- Každou neděli po mši sv. v Příměticích je na faře otevřena **knihovna**.

- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.

- Každou první neděli v měsíci je v 9 h u sv. Kříže v kapli sv. Dominika **latinská mše sv. dominikánského ritu**; vchod kostelem.

- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

- Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.

- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek.**
- Každé pondělí v 18 h v Příměticích mše sv.
- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše.**
- Každé úterý v 19.00 h na faře u sv. Kříže je **zkouška chrámového sboru.**
- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek.**
- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež.**
- Každou středu v 18 h v Mramoticích mše sv.
- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace.**
- Každý čtvrtek v 18 h v Kuchařovicích **dětská mše.**
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok.**
- Každý pátek v 17 h je v Příměticích **dětská mše.**
- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí;** po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600.
- **V letním období** budou mše sv. ve všední dny v Příměticích, Kuchařovicích, a Mramoticích v 18.00 h

PŘIPRAVUJE SE

- 1.5. **Památka sv. Josefa Dělníka**
- 1.5. **Pout' mužů** z Vranova nad Dyjí do Jevišovic k sv. Josefu, patronu mužů;

sraz v 8,30 hod ve Vranově na faře; pořádají Soluňáci a Poutní bratrstvo.

- 1.5. **první sobota – měsíční pout'** v Hl.Mašůvkách: v 15 h mše sv. v němčině; v 18 h poutní mše sv.; celebruje P. Slouk z Brna; autobus odjíždí ze Znojma v 17 h.

- 2.5. u sv. Kříže poutní slavnost **Patrocinium – Nalezení sv. Kříže.**

- 2.5. ve 14 h v Popicích **pout' sv. Zikmunda;** mši sv. celebruje opat Kosík z Nové Říše; Požehnání obnovené sochy sv. Floriána před farou.

- 6.5. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem.

- 7.5. **první pátek;** u sv. Jana Kř. u kapucínů výstav Nejsvětější svátosti od 14 do 17 h; zpověď od 14 h; v 8 a 17 h mše sv.

- 8.5. **májová pěší pout' (40 km) do Tří Dubů v Rakousku,** odchod v 6.30 h od sv. Mikuláše, mše sv. v 19 hod; návrat je třeba si zajistit.

- 8.5. v 10 hod u sv. Kříže **řeholní sli-by S.M.Rajmundy,** dominikánky, mše sv. o. biskup V.Cikrle.

- 9.5. **pout' ke sv. Floriánovi** v Kuchařovicích, mše sv. v 9.30 h a poté příležitost k přátelskému setkání; v 10,30 hod v Mor.Krumlově **pout' sv.Floriána.**

- 12.5. v 11 hod u sv. Mikuláše mše sv. při 100. výročí obchodníka K. Fialy; zpívá Schola Gregoriána z Prahy, vede David Eben.

- 13.5. **Nanebevstoupení Páně;** mše sv. u sv. Jana Křtitele v 8 a 17 h; u sv. Václava v Louce v 18 h;

- 15.5. **Tasovice – pekařská pout' ke sv.Klementovi;** v 16 hod pobožnost, mše sv. v 17 hod v kostele sv. Klementa; autobus v 15,30 h Vídeňská, Palackého, lázně, Přímětice, Kuchařovice

- 16.5. **oslava sv. Jana Nepomuckého** na Kasárnách; mše sv. ve 14.30 h a poté malé pohoštění.

- 16.5. v 15 h **měsíční modlitba v popické kapli**; pěší odchází ve 14 h z Kraví hory;

- 22.5. **Májová pouť** do Dolního Rakouska – Maria Tafferi, Enns (Lorchu), klášter St. Florian (u Lince); Bližší informace na nástěnce.

- 23.5. **Boží hod Svatodušní**, sbírka na Charitu.

- 28.5. **Noc kostelů**

- 29.5. před slavností Nejsvětější Trojice bude v **16 h mše sv. v Oblekovicích-Bohumilicích** v kostelíku Nejsvětější Trojice.

Červen

- 3.6. **slavnost Těla a Krve Páně**, v 8 a 17 h mše sv. u sv. Jana Křtitele

- 4.6. **první pátek** – od 14 hod adorace a sv. zpověď v kostele sv. Jana Kř. mše sv. v 8 a v 17 hod.

- 5.6. **první sobota**, měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h, autobus ze Znojma v 17 h

- 5.6. **fotbalový turnaj** v Citonicích pro mladší

- 6.6. **Oslava Božího Těla** ve Znojmě: mše sv. v 9 hod v horním parku

- 12.6. **fotbalový turnaj** v Citonicích pro starší.

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

U sv. Jana Kř. ve všední dny v 7.30 h růženec, v 8 h mše sv. a zpívané litanie.

U sv. Mikuláše v 17 h každou neděli.

U sv. Kříže u dominikánů od 1.5. v 17,30 h růženec, mše sv., promluva a litanie u Mariánského obrazu.

Na Hradišti v Mariánské kapli od pondělí 24.5. do pondělí 31.5. denně v 18 h růženec, mše sv. a májová pobožnost.

V Příměticích budou v květnu ve všední dny nahrazeny kázání májovými čteními.

Pokračování kurzu víry: 9.5.; 23.5.; 6.6. a 26.6. vždy v 18 hod fara sv. Mikuláš

I. sv. přijímání v kostele sv. Mikuláše bude v neděli 13.6. v 9 h.

V neděli **23.5.** v 16 h se na loucké faře uskuteční **přednáška a beseda** se znojemským farníkem a vojenským kaplanem P. Jindřichem Zdíkem M. Jordánkem OPraem. o jeho působení na vojenských misích v Afghanistanu. Srdečně všechny zveme.

OMLUVA

Prosím o omluvení chyby, která se vloudila do záhlaví minulého zpravodaje, kde byl uveden měsíc BŘEZEN místo DUBEN. Číslo „4.“ bylo správné. Děkuje IJK.

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; nevyžádané příspěvky se nevrací. Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.

Tisk POLYGRAF Znojmo
